Pane mo paati paaterisse,
Kõrvi kõrge ranarse!
Siit torkame kui tuleft pülema,
Piitame, kui pärsift minema;
Alt siit lähme alli ilma,
Pealt päävа jo punarse,
Kolme koidu kerkeelt
Siise Sünnona külarse,
Pulga-Peetri pereste,
Otse Marti onnesse
Ja Matsi Marti maiarse.
Seal need takkarõõd tüdrukud
Ja iiralli neiukse.
Seal nõtame naese napikese
Tinarinda tillukese
Hõberinda õhukese
Pilikse ja peenikse,
Pühawarre pitkuse
Ja härja sõna kuuluse,
Wärsa kahja kõrguse!

III. Laul laiaft naiseft.

Jumal koidku, Mari kaitsku,
Sedo larta sündimarta,
Hea ema imetamarta,
Mari maale kandemarta,
Ker saab laiса naise kimpu!
Panin leiba sõtkumaie:
E nam tema pime pillar jahu,
Kui ta sõge sõtkur leiba!

Hääda mul eneſel näitja,
Teine häda teistel näitja
Kunal minde nahwa näitja,
Kuuenn häda kannoterſa!
Panin lõnga kedramaie:
Tüki tema tõmbar timba tõmba,
Teiſe tüki ſinga ſanga,
Kolmar jälle karnapsr katki!
Ei tulnd marjoke magama,
Lähesõrwoke lebama;
Utlen wiimaks ometigi:
„Tule nüüd, marjoke magama!“
Siit tuli marjoke magama.—
Tuli homik walge õue,
Hakkar kukke laulemaie;
Kukke laulis kuuſi korda,
Kana kõõrus kahekſa korda,
Ei tõusnd marjoke magamaſt;
Utlen wiimaks ometigi:
„Tõuſe, marjoke, magamaſt!“
„Hakkar siit ülesaiama:
Puhu tema aiar kukerpalli,
Teiſe korra ſundinatalt.
Hakkar peada ſalimaie!
Pea tema ſulis ſõrſa ſarſa,
Kõrwa jäänes kõõpſa krapſa;
Hakkar wõõd wõõle panema,
Kenawitſa kinnitama:
Pani korrad kõveriti!